

Rybnik, 22 stycznia 2021 r.

Sygn. akt III Ka 540/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Rybniku - III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jacek Myśliwiec

Sędziowie:

Protokolant: Ewa Binioszek

w obecności oskarżyciela Wojciecha Zielińskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rybniku

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2021r.

sprawy: **B. P. /P./**

syna A. i O.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku Wydziału III Karnego

z dnia 1 października 2020r. sygn. akt III K 2504/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. obciąża oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatą za II instancję w kwocie 30 (trzydzieści) złotych i zasądza od niego wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

Sędzia Jacek Myśliwiec

Załącznik nr 4 do rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości

z dnia ... 2019 r. (poz. ...)

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 540/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku
z dnia 1 października 2020r., sygn. akt III K 2504/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary, poprzez wymierzenie mu kary w postaci orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 14.07.2019 r. do dnia 1.10.2020 r., podczas gdy uwzględniając wcześniejszą niekaralność sprawcy, nieznaczną szkodliwość czynu, nie budzące wątpliwości okoliczności przestępstwa, postawę sprawcy, jego warunki osobiste, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, dyrektywy wymiaru kary, okoliczności, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu składając szczere wyjaśnienia i w pełni zrozumiał naganność swojego postępowania, jako zasadnym jawi się orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego na uwzględnienie nie zasługiwała i to w stopniu wręcz oczywistym. Na wstępie sąd zwraca uwagę, iż zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wobec oskarżonego na okres 2 lat nie jest karą jak wskazuje obrońca w środku odwoławczym, <u>lecz środkiem karnym</u>. O niewspółmierności środka karnego mowa natomiast w przypadku, gdy jego orzeczenie za popełnione przestępstwo nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów jego zastosowania. Trzeba jednak pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat – jest rażąco niewspółmierny, to jest niewspółmierny w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować. Obrońca podnosi, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu składając szczerze wyjaśnienia, co nie znajduje jednak odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego oskarżony nie przyznawał się do stawianego mu zarzutu. Sąd odwoławczy miał na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, jego warunki osobiste, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa,</p>	

lecz nie sposób określać czynu popełnionego przez oskarżonego jako „pojedynczego incydentu” o nieznacznym stopniu społecznej szkodliwości. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości stwierdzonej badaniem na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: 0,41 mg/l i 0,36 mg/l oraz 0,37 mg/l i 0,33 mg/l. Oskarżony naruszył jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a jego czyn cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Na umniejszenie tego stopnia w żaden sposób nie może wpływać okoliczność podnoszona w uzasadnieniu sądu I instancji, iż oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości w godzinach rannych w niedzielę, gdy natężenie ruchu nie było duże. Czyn oskarżonego był karygodny i to w stopniu znacznym, w żaden sposób nie może więc zasługiwać na aprobatę.

Zdaniem sądu odwoławczego, dolegliwość orzeczonego środka karnego nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat ma spełnić cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, aby zapobiec jego powrotowi do przestępstwa. Świadomość oskarżonego odnośnie karygodności swojego postępowania jest zamierzonym skutkiem orzeczonego względem niego środka karnego i ma stanowić swego rodzaju dolegliwość za popełniony czyn. Założenie autora apelacji, iż wystarczającym byłoby orzeczenie wskazanego środka karnego na

okres jednego roku doprowadziłoby do sprzeczności z ustalonymi dyrektywami wymiaru kary i nie może zasługiwać na uwzględnienie.	
Wniosek	
Zmiana wyroku w pkt 2 poprzez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z uwagi na całkowitą bezzasadność zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego, wniosek nie mógł być uwzględniony.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wszystkie rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 1 października 2020r., sygn. akt III K 2504/19.	

Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
Wobec całkowitej bezzasadności podniesionego w apelacji zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego, a tym samym braku podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku – wyrok sądu I instancji utrzymano w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ęz le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwi ęz le o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ęz le o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ęz le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Obciążono oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatą za II instancję w kwocie 30 (trzydziestu) złotych i zasądzone od niego wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, zatem po myśli art. 636 § 1 k.p.k. należało oskarżonego obciążyć kosztami postępowania odwoławczego. Brak było podstaw do zwolnienia oskarżonego od tych kosztów (art. 624 § 1 k.p.k.).

7. PODPIS
Sędzia Jacek Myśliwiec (spr.)